

*Vahid
Əlioğlu*

BAXIB BU HALIMA...

Sonu görünməyən yola düşmüşəm,
Heç zaman bitməyə yola düşmüşəm.
Neyləyim, mən haldan-hala düşmüşəm,
Baxıb bu halıma ağladı dağlar.

İşıqlı dünyama qaranlıq çökdü,
Buludlar ağladı, göz yaşı tökdü.
Bir haray qopardı, bir nalə çəkdi,
Sel kimi kükrəyib çağladı dağlar.

Bir də görünmərəm sənin gözüne,
Daha aldanmaram şirin sözüne.
Şəhərdən çağırır məni özüne,
Doğma qardaş kimi bağladı dağlar.

Gec oldu Vahidi duyana kimi,
Bir-bir dərdlərimi sayana kimi.
Qolunu açaraq bir ana kimi,
Məni öz qoynunda saxladı dağlar.

VƏTƏN YOLUNDA-YOLUNDA

Yaxşıları fəlak seçər,
Mərd kişilər candan keçər.
Qanımızı torpaq içər,
Vətən yolunda-yolunda.

Döyüşdədir xeyirlə şəhər,
Susayıbdı qana bəşər.
Qılıncımız işə düşər,
Vətən yolunda-yolunda.

Günəş varsa biz də varıq,
Səllər kimi çağlayırıq.
Neçə-neçə dağ yararıq,
Vətən yolunda-yolunda.

Al qanla tarix yazırıq,
Düşməne məzar qazırıq.
Hər savaşa biz hazırıq,
Vətən yolunda-yolunda.

ÜRƏKLƏRDƏ YERİN OLSUN

Bir gün ömrün çatar başa,
Fələk baxmır vallah yaşa.

Bu dünyada elə yaşa,
Ürəklərdə yerin olsun!

Öz vədini çoxdu pozan,
Qorxuludu yoldan azan.
Yaxşılıq et, hörmət qazan,
Ürəklərdə yerin olsun!

Qaranlığa sən işıq saç,
Halal dolan, haramdan qaç.
Haqqı danış, haqdan söz aç,
Ürəklərdə yerin olsun!

Yad bağından meyvə dərmə,
Yalançıya meydan vermə.
Sən Allahsız bir iş görmə,
Ürəklərdə yerin olsun!

HANSI GÜNAHA BATIBDI İNSAN?!

Sən kimsən, nəçisən, niyə gəlmisən?!
Bu boyda cahanı sirkələmisən...
Nə varlı, nədə ki, kasıb bilmirsən,
Günaha batırsan, koronavirus...

Həkimlər əlində qalıbdır naçar,
Açılmaz bu sirri görən kim açar?!
Bəlkə dünyamıza bir təhlükə var?!
Çox canlar alırsan koronavirus...

Bəlkə hər günaha batıbdı insan,
Haramı halala qatıbdı insan.
Kimlərin haqqını alıbdı insan?
Qorxuya salırsan, koronavirus...

Yazığın da gəlmir heç kimə niyə?
Gəliрсən qapılar sən döyə-döyə.
Hazırsan insanı tez öldürməyə,
Şimşək tək çaxırsan, koronavirus...

Gəl məni bir dinlə qulaq as, insan ...
Halallıq qalmayıb dünyada inan.

Sən çaşib yolunu yaman azmısan.
Torpağı, namusu pula satmısan.
Ana südünə də haram qatmısan,
Haqqı, ədaləti tapdalmısan,
De görüm, neynəsin koronavirus?!

Bil, şirin yuxuma haram qatmısan.
Yer sənə bəs etmir, göyə çıxmısan.
Eldən insanları pərqin salmısan.
Bomba yaratmısan, canlar alırsan,
Göz yumsun, gəlməsin, koronavirus?!

Evdə yaxşı-yaxşı otur, fikirləş,
İnsanlarla dost ol, ürəkdən birləş.
Yaxşılıq etməkçün hər zaman əlləş.
Hər zaman sən haqqın yanında əyləş.
Bir yolluq yox olsun, koronavirus.

HARA TƏLƏSİRSƏN

Saymaqla qurtarmaz, dərd-sərim çoxdu,
Könül sarayımda kədərim çoxdu.

Hələ görüləcək işlərim çoxdu,
Hara tələsirsən, hara, ürəyim?

Ağrıya-acıya dözmək çətindi,
Ağır dərd yüküylə gəzmək çətindi.
Yaşamaq gözəldi, həyat şirindi,
Hara tələsirsən, hara ürəyim?

Qara bulud kimi niyə dolmusan?
Payız yarpağı tək nədən solmusan?
Axı sən mənimlə sirdaş olmusan,
Hara tələsirsən, hara ürəyim?

Bu fani dünyaya birlikdə gəldik,
Brlikdə ağladıq, birlikdə güldük.
Bəlkə yenə sevib, yenə sevidik,
Hara tələsirsən, hara ürəyim?

MƏNƏ BAXANDA...

Bu dünya yerində durub dayanır,
Həyat başdan-başa nura boyanır.
Canıma od düşür, ürəyim yanır,
Gözünü süzdürüb mənə baxanda.

Məhəbbət dünyamız eşqə bəlenir,
Ömrün yollarına nur səpələnir.
Könül sarayına işıq ələnir,
Gözünü süzdürüb mənə baxanda.

Sən demə sevgiyimş din də, iman da,
Sevgiylə sürünür dağda duman da.
Bulaq tək qaynayır duyğular canda,
Gözünü süzdürüb mənə baxanda.

Məni oxlamısan düz ürəyimdən,
Dərdimi bal kimi süz ürəyimdən.
Vallah özümü də unuduram mən,
Gözünü süzdürüb mənə baxanda.

ELƏMƏYNƏN

Vəfasız dostları ürəyindən sil,
Nəmərdlə oturma, kənara çəkil.
Həyatda həmişə öz yerini bil,
Çağrılan məclisə ar eləməynən!

Çalış səbirli ol, yel kimi əsmə,
Armud öz vaxtında dəyər, tələsmə.
Heç kimin sözünü yarıda kəsmə,
Heç kimin yerini dar eləməynən!

Dünyanın özündə yeni dünya qur,
İnsana bəzəkədir ləyaqət, qürur.
Həmişə düz danış, düz otur, düz dur,
Özünü həyatda xar eləməynən.

Çalış seviləsən, çalış sevəsən,
Həyatın qədrini hər an biləsən.
Heç kimin yanında lovğalanıb sən,
Görmədiyin işi car eləməynən.

DEYİL

Kimə inanasan, kimi öyəsen?
Axı sən qanmaza nə söz deyəsən.

Heç kimə dünyada bel bağlama sən,
Heç kim göz yaşını siləsi deyil.

Heç nə bu dünyada havayı deyil,
Sözüm birbaşadı, dolayı deyil.
Nəmərdi çarmıxa çəksələr də bil,
Əcəli çatmamış öləsi deyil.

Allaha uzatdım, ancaq əlimi,
Sevgiylə doldurdu mənim qəlbimi.
Ömrün son anına, son günə kimi,
Ürəyin işığı sənəsi deyil,

Alışdı ürəyin yandın oda sən,
Özünlə tək qaldın bu dünyada sən.
Ay Vahid, qəlbini açma yada sən,
Dərdini sənənlə böləsi deyil.

QURBAN OLUM

Vətənimin hər daşına,
Həm yayına, həm qışına,
Körpələrin göz yaşına,
Qurban olum.

Murov dağa, Kəpəz dağa,
Topxanaya - cənnət bağa,
Canım-gözüm Qarabağa,
Qurban olum.

Hər günümə, hər anıma,
Arazıma, Kür çayıma.
Allah verən haqq payıma,
Qurban olum.

Öz yurduma, öz elimə,
Xəzərimə, Göygölümə,
Şirin, doğma türk dilimə,
Qurban olum.

Millətimin haqq səsinə,
Ana Vətən sevgisinə.
Azərbaycan kəlməsinə,
Qurban olum.

FƏLƏK NEYLƏSİN

Dünyanın sirrini açan olmayıb,
Ölümün cəngindən qaçan olmayıb.
De, kimin gözləri yaşla dolmayıb,
Fələkdə nə günah, fələk neyləsin?

Axı, həyat olmaz, ölüm olmasa,
Günəş nəyə lazım işıq olmasa?
Yaşaya bilərmə, o, can olmasa,
Fələkdə nə günah, fələk neyləsin?

Ölüm mələyindən küsməyə dəyməz,
Ölümdən qorxmağa, əsməyə dəyməz.
Görür öz işini, o, səhv eyləməz,
Fələkdə nə günah, fələk neyləsin?

Hər kəsin canını çəkib alacaq,
Yenə gülə-gülə yola salacaq.
Milyon il keçsə də belə qalacaq,
Fələkdə nə günah, fələk neyləsin?